

Paviment carrer Monjos

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nucli urbà. Carrer Monjos
Alçada: 877

Coordenades:

Latitud: 41.86942
Longitud: 2.11183
UTM Est (X): 426293
UTM Nord (Y): 4635660

Classificació

Número de fitxa 08079 - 205
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de l'Estany

Fitxes associades:

[Plafons ceràmics del Via Crucis](#)

[Carrer dels Monjos - Carrer Fosc](#)

Autoria de la fitxa Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Paviment fet de lloses planes, majoritàriament de pedra local i pissarres, de diverses formes irregulars i mides disposades sense cap patró concret, tot i que guarden una certa composició horitzontal. Aquestes presenten un llaguejat prominent fet de morter que caracteritza el format de l'aparell constructiu i es disposen en un pla que presenta un lleuger pendent.

Per salvar l'acusat desnivell del carrer, especialment en el sector superior del carrer, se succeeixen trams nervats, remarcats per vorades de pedra tallada rectangular disposades de forma perpendicular a l'eix del carrer. El lleuger pla inclinat que presenten aquests trams, permet anar salvant la diferència de cota que existeix entre els dos extrems del carrer. L'amplada d'aquests és variable, reduint-se progressivament la seva amplada a mesura que s'acosten al cap del carrer superior, on el pendent del terreny és més acusat.

Història

Anomenat popularment com a carrer Fosc, aquest tram urbà es desenvolupa a partir del segle XV al redós del camí d'Oló. Per tal de fer front a les despeses de reconstrucció de les dependències del monestir com a conseqüència del terratrèmol de l'any 1448, l'abat del moment emprengué a partir de 1451 la venda de diverses possessions del monestir; dels camps de la Sagrera entorn de la capella de Santa Cecília a Bernat Perer, dels patis de la Sagrera a Joan Lleonart, i a Genescà de tot el Serrat. Atribuïnt-se a aquest moment, segons la ressenya històrica de Josep Tresserra, l'inici de la construcció del carrer dels Monjos.

La seva morfologia es caracteritza per esdevenir un vial que salva un acusat desnivell al qual s'adapten les façanes de les cases i que cal pensar que també ja antigament devia estar empedrat, tal com ho està actualment. Pavimentació que facilitaria la circulació tant d'animals i persones pel seu traçat costerut.

